

peljali hudo poškodovanega v celjsko bolnico.

Iz ljubosumnosti ustrelil dekleta. V Lastniču v župniji Sv. Miklavž na Polju pri Podčetrtku je pomagala 17letna Kristina Polak svojemu očetu v vinskem hramu stiskati sadje. Ko se je vračala na večer proti domu, jo je zadel iz zasede smrtno v prsa strel. Morilec je 20letni Alojz Debelak, posestnikov sin, ki je zagrešil zločin iz maščevalne ljubosumnosti, ker ga dekleta ni maralo. Debelak se je sam javil okrajnemu sodišču v Kozjem.

Vlom v bolnico izpodletel. Skozi strop sta vlomila v blagajniško sobo bolnice v Ljubljani dva vlomilca. Enega so prijeli in je to 27letni bivši natakak Josip Štiber iz Zelenega dvora pri Varaždinu in že star znanec policiji. Drugi vlomilec je pa ušel. V blagajni je bilo 14.000 Din gotovine, ki je ostala nedotaknjena.

Poskus samomora. Pri Novem mestu je legel na železniški tir Janez Tlakovec, 45letni brezposelni delavec iz Dol pri Brežicah. Lokomotiva mu glave ni odrezala, ampak jo je odrinila s tira in jo je na desni strani samo močno obrezala. Poškodovanega so prepeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Izpred sodišča.

Obsojen radi 26 vlovov in tatvin. Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je zagovarjal radi 26 vlovov in tatvin 29. jul. 29letni mizarški pomočnik Franc Pešec iz Studencev, ki je zadnji čas vznemirjal mariborsko okolico. Pešec, ki je očitane zločine le delno priznal, je bil obsojen na dveletno ječo in na izgon iz območja mesta Maribora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Za ravnatelja soboškega dijaškega zavoda Martinišča je imenovan g. Vogrin Stefan. G. Vogrinu želimo obilo božjega blagoslova!

Turnišče. Pred nekaj tedni je bilo ukradeno ročno kolo iz Žižkov g. Čuriča, zidarkega mojstra, pri gostilni g. Balažiča. Hudobno roko je orožništvo kmalu zasledilo!

Turnišče. Predpreteklo nedeljo je obiskal iz Dolnje Lendave gasilski župni načelnik v družbi g. dr. Klara turniške gasilce in je pohvalil, ker je našel lepo v redu vse gasilsko orodje. G. dr. Klar je imel pri tej priliki zanimivo predavanje.

Turnišče. G. Černi Franc, dosedanji trgovec v Renkovcih, je otvoril te dni v Turnišču novo trgovino z mešanim blagom zraven orožniške postaje. Mlademu in pridnemu trgovcu želimo na novem mestu dober uspeh. — Letos se nam je zelo lepo pokazala letina, namreč pri silji in sadju. Ali na žalost slabo sad prinaša, žito pa sploh nič, pšenica malo bolje. Saj stari pregovor pravi: Čim lepše se prikaže, tem manj sadu prinaša.

Dolnja Lendava. Te dni je odšel na počitnice g. dr. Klar s svojo soprogo. 14 dni ga ne bode doma. Gospodu narodnemu poslancu želimo, da se dobro počuti na svojih potovanjih in da se zdrav vrne zopet domov.

Lipovec. G. Mančec Matija, akademik na mdrostovni fakulteti, je v Ljubljani promoviral. Želi postati profesor. G. Mančecu iz srca častitamo!

Fükšinci. Dne 12. julija je prikazal novo sv. mašo vsemogočnemu Bogu č. g. Holzedl Anton. G. Holzedl je sin slovenske matere in nemškega očeta. Govoril mu je g. Neubauer, ženski plebanoš, v nemškem jeziku. Slovensko pridigo bi moral opraviti g. Berden, martjanski plebanoš, pa je bil zadržan; valed tega je ta pridiga odpadla.

Sv. Sebeščan. Naš g. župnijski upravitelj Bejek Janko se je vrnil iz Belja, kjer je obiskal naše delavce. Z obiskom je zadovoljen. O težkih razmerah, socialnih in verskih, v katerih živijo naši delavci, hmo kmalu obširneje poročati. — Pri nemirih, ki so se godili v Franciji, je baje ubitih tudi nekaj naših delavcev. — Z mlatitvijo smo pri kraju. Namlatili smo zelo malo, vendar nekaj več kot na Ravenskem Prek murju, sorazmerno namreč. — Tudi naše gorice so uničene. Sicer je tu največ šnarnice, ki tudi letos kaže dobro, pa vendar je naše Goričko zelo prizadeto in vina letos ne bomo imeli.

LUSTERI
bogata izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domaća tovarna
Ivan Paspa i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtvo

ga bomo naročali pač iz Dalmacije ali iz Baranje, kjer kažejo gorice izvrstno. — Jesenski pridelki kažejo dobro. Toče hvala Bogu nismo imeli. Tudi dežja imamo zadosti. — Vedno več naročnikov dobivamo za Francijo in upamo, da se število naročnikov tudi doma k novemu letu dvigne. Saj pa prinaša »Slovenski gospodar« novice iz vseh krajev in tudi novice iz naše Goričke vidimo v njem. — Gospod Klekl Jožef, župnik v Velikih Dolencih, je zelo bolan. Priporočamo ga v molitev!

Usodepolno igrakanje z ročno granato. Žizkovi v Andrijancih so orali in za orači je hodil 10letno sinko. Našel je na njivi ročno granato, katero je hotel odpreti. Z najdbo se je podal domov in je na hišnem pragu razbijal po granati, nevede, po čem da tolče. Naenkrat se je železo jajčaste oblike razletelo in drobci so zadeli fanteka po celem telesu. Nevarno ranjenega so prepeljali v soboško bolnico. Granata je obležala na njivi najbrž iz časov divjanja boljševiških tolp pod proslulim Bela Kunom.

Huda nesreča z mlatilnico. V Filovcih so mlatili pri posestniku Lovrenčiču. Z vlaganjem snopja v stroj je bil zaposlen 24letni Alojz Ošlaj iz iste vasi. Nnenadoma je Ošlaju spodrsnilo tako, da je padel z vrha mlatilnice med zobovje, ki mu je odtrgalo nogo pod kolenom. Reveža so takoj odpeljali v soboško bolnico.

Izsledena tihotapska družba. Orožniki v Puncocih so izsledili, da je prodajala cela družba iz Madžarske k nam vtihotapljeni tobak. Zandarji so prežali v noči na tihotapce in res so se pripeljali kar trije na kolesih. Na stoj pozvani so se zatekli v bližnji gozd, kjer jih zandarji niso mogli zasledovati. Na cesti so pustili kolesa in vrečo, v kateri je bilo 500 zavitkov, in pa košaro s 25 zavitki madžarskega tobaka za pipo. Po tablicah na kolesih so hitro imeli švercarje, ki so že bili večkrat kaznovani. Vti-

zmaga nad Abesinci samo s pomočjo bombnih letal, ki so še ostala tudi po končani vojni na abesinskih tleh in dovažajo vedno nova, s katerimi krotijo upornike. Nova letala so bila shranjena v posebnih lopah v Masavi, ki so po eksploziji čisto uničene in je zgorelo v njih 50 velikih bombnih letal.

Vsled eksplozije ni trpelo samo pristanišče, ampak tudi ostalo mesto, kojega velik del je povsem porušen. Uničena so tudi vsa velika skladišča, ki so bila polna raznega materiala, katerega je namenila Italija za preobnovo zasedenega ozemlja. Ravnotako so razvaline vsa skladišča za živež, ki je bil namenjen za vzdrževanje

»Prišla, prišla. Saj Jerca je Pavlo pripeljala. Pa je kar hitro spet odšla. Rekla je, da bi rada bila doma, preden ulije.«

Čez nekoliko časa je pridvela Kristina in zavpila pri durih:

»Ježeš Marija, nikjer je ni. V kamri je ni in nikjer v hiši je ni. Povsod sem jo iskala.«

»V tem dežju in ponoči vendar ni kam odšla,« je menil Ravnjak v skrbeh.

Zdaj so šli vsi Pavlo iskat, pa je niso našli nikjer. Tedaj se je oglasila Rozika v kuhinji in povedala, da je bila Pavla pred večerjo v kuhinji in da je spraševala, kje na pokopališču so mati pokopani.

»Potem ni drugače: na grob je šla — kar verjel bi, da je kaj takega,« je menil Miha.

»Kristina in Tončka,« se je obrnil Ravnjak k deklama, »hitro pojdi pa spravita Pavlo domov! Še zbolela bo, ko hodi v tem dežju zunaj.«

Kristina je vztrepetala in rekla v strahu:

»Moj Bog, ko se tako bojim! Ponoči ni prav hoditi na grobove; rajni tega ne marajo.«

Tudi Tončka se ni mogla spraviti. Tedaj sta se ponudila Florijan in Lipe:

»Pojdeva pa midva.«

Ravnjak je nekaj premišljeval, potem pa je rekel skoraj osorno:

»Sam pojdem, da vidim, kje je.«

Vzel je svetilko, ogrnil bukov jopič in odhitel proti cerkvi; dobre četrt ure in že je bil na pokopališču. Svetilko je nekoliko zakril ter zavil k stranskim durim, kjer je bil materin grob. Tedajci je začul tiho ihtenje in zagledal nekaj živega na grobu.

»Pavla!« je zaklical glasno. »Pavla, ali si ti?«

Vzkliknilo je; bil je Pavlin glas. Koj nato je reklo deklet:

»Za božjo voljo, ali ste vi? Ali ste prišli pome?«

»Seveda. V skrbeh smo si. Pavla, tako nespametna ne smeš biti. Saj si vendar vsa mokra. Prehladila se boš; še sušico dobiš in nam umreš.«

»O že ne. Prej kdaj sem bila včasih še v hujšem zunaj.«

»Pojdi takoj! Domov greva.«

Rekel je to kakor gospodar, ki zapoveduje, in se obrnil ter odšel, deklet pa za njim kakor pes. Hitro sta hodila skozi vas in nista spregovorila niti besede. Ko sta prispela na kraj vasi, je Ravnjak obstal in dejal:

»Ali hodim prehitro, Pavla? — Tebe pa zebe. Vsa se treseš. Na, z mojim jopičem se ogrni!«

»Ne, ne,« se je branila, »saj mi ni treba.«

»Meni še manj. Zdrav sem, ti pa si prišla iz bolnišnice.«

Še preden je vedela, kaj in kako, jo je ogrnil. Potem je vprašal:

»Ali težko hodiš? Ali te naj vodim?«

hotapljene tobačne vreče so skrivali po koruzah in hodili v nezastraženem času po tobak, kate-rega so prodajali z malim dobičkom.

Kaj ste prinesli

iz Mariborskega tedna?

V okusni škatlji opremljeno darilo, ki sem ga kupil pri veletvrčki A. Macun. 940

»Slehernik« na Mariborskem tednu. Mariborski ljudski oder bo igral ob sodelovanju zborov, godbe in pevcev znani verski misterij »Slehernik«. Prireditelj bo v Ljudskem vrtu in sicer 8. avgusta ob 8 zvečer, 9. avgusta (v nedeljo) pa ob treh popoldne. Igralci se vneto pripravljajo in bodo brez dvoma svoje vloge dobro rešili. Slikar g. Ussar pripravlja scenerijo, krasno gotsko pročelje cerkve. Vabimo slavno občinstvo, da se udeleži predstave igre, ki doživlja povsod po svetu velik uspeh. Prireditelj v soboto zvečer je namenjena predvsem Mariborčanom, v nedeljo popoldne pa okolčanom in tistim, ki pridejo od daleč na Mariborski teden.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo bo proslavilo dne 23. avgusta t. l. svojo 40letnico s celodnevno prireditvijo. Ob pol desetih bo slovesna služba božja s skupnim svetim obhajilom članstva. Popoldne je med izbranim sporedom na vrsti tudi sodobna igra »Podrti križ«. Vsa okoliška društva se naprošajo, da za ta dan ne prirejajo nobenih prireditev, obenem pa se vabijo, da se ta dan polnoštevilno udeležijo naše proslave, če mogoče že dopoldne, da tako veličastnejše manifestiramo za idejo naše prave katoliške prosvete. Vsa društva, ki se bodo odzvala našemu vabilu že za dopoldansko slavnost, prosimo, naj prijavijo svojo udeležbo glede skupnega obeda, kateri se bo preskrbel po zmerni ceni. Celodnevno sodeluje godba na pihala in domači pevski zbor. Vsi domačini in sosede, posebno pa še ti slovenjegoriška mladina iz prosvetnih vrst se vabiš, da napraviš ta dan majhen izlet na prijazni in razgledni antonjevski griček, da tako skupno poživimo navdušenje za bodoče prosvetno delo. Fantje kolesarji, pridite na kolesih! Bog vas živi in na veselo svidenje dne 23. avgusta pri Sv. Antonu!

Vojnik. V proslavo 25letnice našega Prosvetnega društva priredimo v nedeljo, 23. avgusta, dopoldne velik prosvetni tabor. Govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip H o h n j e c iz Maribora.

miru blaga pokojnica! Naj ti bo ohranjen blag spomin!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V četrtek dne 23. julija smo pokopali Krajnc Marijo, po domače Kolarjevo Micko. Bila je več let v postelji ter je svojo bolezen potrpežljivo in Bogu vdano prenašala. Bila je dobra mati revežev in dobrotnica domače farne cerkve, kateri je kupila lepe oltarne svečnike in prekrasno monštranco, poprej a pokojnim možem Anzekom pa lep velik tepih. G. župnik se je ob odprtem grobu poslovil z ginjačimi besedami od pokojne dobrotnice naše cerkve. Sveti ji naj večna luč!

Sv. Urban pri Ptujju. Dne 18. julija 1836 je umrla posestniška hči Preložnik Julijana, ki je potrpežljivo prenašala bolezen skozi dolgih 18 let. Previdena je bila večkrat s svetimi zakramenti. Bila je naročnica »Slov. Gospodarja« in »Nedelje«. Pogreba so se udeležili sorodniki in znanci od blizu in daleč, tudi mnogo drugih jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Med njimi sta se tudi udeležila pogreba orožnika brata France in Vinko, ki se nahajata v orožniški patrolni šoli. Rajna naj počiva v miru! Domačim pa izrekamo naše sožalje!

Sv. Martin na Pohorju. Nagloma se je raznesla po celi fari vest, da je v četrtek dne 23. julija zatisnil svoje trudne oči po dolgi mučni bolezni in spreviden s sv. zakramenti v 69. letu starosti dober krščanski mož Jurij Ačko, dolgoletni bivši župan, gostilničar in posestnik sedajnega posestva Počitniškega doma Kraljice Marije in brat g. Očka Jerneja, gostilničarja na Teznu pri Mariboru. Pogreb pokojnega se je vršil v soboto 25. julija, ob 10. uri predpoldne, ki ga je vodil domači g. župnik, in se ga je udeležila ogromna množica sorodnikov, prijateljev in občinstva. — Pred hišo žalosti sta se od rajnega poslovila g. Martin Kresnik in g. Leopold Vorša, poštar, ter z lepimi besedami orisala velike vrline rajnega. Dragega Jurija ohranimo v hvaležnem spominu! Žalujemo ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V bolnici v M. Soboti je preminul 26. julija Martin Pelc, posestnik v Rožičkem vrhu v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici. Rajni je bil naš dolgoletni naročnik, dober krščanski mož, kateremu bodi Vsemogočni večni plačnik, preostalim naše sožalje!

Ljubečna pri Celju. Po nesreči na zastrupljenju je umrl v celjski bolnici kmečki sin Edvard

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jurij v Slov. gor. V nedeljo, 26. julija, je po kratki mučni bolezni od kapi zadeta, sprevidena s sv. zakramenti mirno umrla Bičman Barbika, posestnica na Malni, stara 60 let. Bila je naročnica in zvesta čitateljica »Slov. Gospodarja« dolgo vrsto let. Njeno veselje je bila cerkev in vsakdanje težko delo doma in pri drugih. Najlepši del življenja je Barbika s sestro Nežiko preživela pri starših kot čislana viničarka. Po smrti staršev sta stopili v službo: starejša Nežika pri domačem g. župniku Rantaž, po njegovi smrti pa pri g. nadučitelju Slekovcu v Jarenini 8 let do njegove smrti. Barbika pa je pri sv. Be-

nediktu služila pri g. župniku Zmazeku 12 let, tudi do njegove smrti. S prihranjenim denarjem sta si kupili majhno kmetijo z malo a čedno hišico vrh hriba Malne, kjer sta se pečali z največjo pridnostjo s kmetijstvom in delom pri bližnjih kmetih. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi kljub nujnemu delu. Rajno so spremile na zadnji poti članice Marijine družbe, katere zvesta članica je bila rajna od rane mladosti do poslednjega diha. Na spreved je prihitel tudi g. novomašnik, ki je svoji drobotnici skazal čast na poslednji njeni zemeljski poti. Počivaj v

»O ne! Laže hodim sama.«

Hodila sta počasneje in dolgo molčala.

»Pavla, v mestu sem bil danes, pa, žal, te nisem več našel,« je dejal čez nekaj časa.

»Moj Bog, ko bi bila vedela, da pridete, bi bila počakala,« je rekla. »Zakaj mi niste sporočili, da so mati zboleli? Zakaj me niti na pogreb niste pustili?«

»Samo zato, ker sem ti dobro hotel. Razburjenje bi ti bilo na škodi.«

Zopet sta umolknila. Ko sta se približala domu, ga je plaho vprašala:

»Ali ste kaj hudi name?«

»Kaj bom hud! Skrbiš me, skrbiš in bojim se, da ne zbolim.«

V tem sta prispela na Ravne. Z vseh strani so pritekli posli in vse vprek govorili:

»Pavla! Pavla!«

»Pavla, kaj si naredila?«

»Tako skrb si nam napravila!«

Ravnjak jih je umiril in velel Roziki, naj skuha čaj, Kristina pa, naj gre s Pavlo in naj gleda, da se čim preje spravi v posteljo. Pozneje mora Pavla tudi kaj jesti. Če jo bo zeblo, naj ji prinesejo še odej. — Pa ni bilo potrebno. Čaj jo je ugrel, burni dogodki tega dne so jo utrudili; zato je takoj zaspala in se zbudila šele pozno drugi dan.

Naslednje dni je Pavla vedno znova načela pogovor o rajni Ravnici in Kristina ji je morala na

drobno pripovedovati, kako je bilo zadnje ure. — Nekoč je dejala Kristina:

»Bojim se, da so lepi časi na Ravnah minili.«

»Zakaj?« se je ustrašila Pavla.

»Moj Bog, take, kakor so bili rajna mati, ne bo več na Ravne. Saj so nam bili vsem kakor prava mati. Osojnikova Lenčka, ki jo bo gospodar menda vzela, je prevzetna in samosvoja. — Jaz grem prvo uro, ko pride k hiši.«

Pavla je postala še bolj blede, kakor je že bila, in se je skrivaj zasolžila. Odslej se je skrbno varovala, da ni gospodarja na samem kje srečala, čeprav se ji je večkrat zdelo, da bi rad z njo govoril.

Ker z bolno roko, ki jo je imela še zmerom obvezano, ni mogla delati, je hodila vsak dan dvakrat v cerkev in je cele ure preklečala pred podobo Naše ljube Gospe pri stranskem oltarju. Nekega popoldne se je prej ko navadno vrnila in je šla v hišo ter obsedela pri Zgodbah svetega pisma. Vendar ni brala, ampak je samo listala po knjigi; misli pa so ji romale daleč nekje. Vsa družina z gospodarjem vred je bila na travniku, da bi vendar že spravili otavo, ki jo je dež že več ko enkrat premočil. Izenada je odprl duri, se ozrl in rekel dekletu, ki je zardelo:

»Malo počakaj, Pavla! Nekaj ti moram prinesiti.«

vanje vzhodno afriške armade, ki čuva ter straži Abesinijo.

O vzrokih nesreče

krožijo različne vesti. Nekateri pravijo, da je začel velik kotel za nafto (petrolej) puščati. Odposlani so bili delavci, da kotel popravijo. Eden od delavcev bi naj bil iz neprevidnosti užgal cigareto in že je bil kotel v objemu plamenov, ki so se z bliskavico širili, zajeli vse pristaniške naprave, razna skladišča in med temi tudi municijsko, ki je povzročilo usodepolno eksplozijo. Ta prva razlaga nesreče je najbolj verjetna.

Zopet drugi trdijo, da so se priklatili v Masavo abesinski vojuni ter povzročili eksplozijo.

(Dalje sledi.)